

و اگر از زلزله اول می‌توانستند جان سالم به در ببرند با پس لرزه بعدی جان‌شان به خطر بیفتد. با توضیحات این کارشناس در تعداد زیادی از هتل‌ها و مغازه‌ها را بازدید کردیم. متأسفانه تعدادی از آن‌ها بدون برق اضطراری کار می‌کردند یعنی در موقع زلزله به طور حتم بسته خواهند ماند و تعدادی هم در ساده داشتند که به داخل باز می‌شد. یعنی اگر جمعیت هجوم بیاورند برای فرار برای باز کردن در مجبور خواهند شد به چند نفر جلویی آسیب وارد کنند تا راه در روباز شود.

قسمت ششم

پیشگیری بی‌پیشگیری!

زلزله مشهد و تخریب ساختمان‌های آن با زلزله ۱۶ فروردین سفیدسنگ و بعد از آن هم با زلزله اخیر کرمانشاه بود که تبدیل به نگرانی و دغدغه مردم شد. اما با این وجود هنوز کسی برای پیشگیری اقدام نکرده است. نمونه‌اش در همین بازدید میدانی آن هم در محله‌ای فقط با ۴۰ کوچه کم نبود.

به همین دلیل است که علی‌آبادی بانگرانی از زلزله مشهد می‌گوید: شاید باورتان نشود اگر زلزله‌ای باریشتر پیش از ۶ در مشهد بیاید، ده‌ها هزار نفر خواهند مرد. وضعیتی که خیلی از مردم به آن آگاه هستند، اما کاری انجام نمی‌دهند. در واقع مردم ما برعکس ژاپنی‌ها که با زلزله زندگی می‌کنند، می‌خواهند با زلزله مقابله کنند.

به گفته او مردم اعتقادی به پیشگیری ندارند. مهمی که در همین بازدید از داخل هتل، رستوران‌ها و مدارس علمیه برای ما هم به اثبات می‌رسد. اولین مکان هم رستورانی است در کوچه اول سرشور؛ زیرزمینی است، سقف کاذب دارد، برق اضطراری ندارد، خروجی هایش بدون شب‌نماست و نقطه‌های امنش هم که در محل ستون‌هاست با تلویزیون، تابلو و دستگاه صوتی محصور شده است.

دومین مکان هم هتلی در خیابان فرعی پنجم است. در ورودی آن به داخل باز می‌شود. سقف‌ها کاذب است. نقطه‌های امن علامت‌گذاری نشده و حتی پله‌های اضطراری‌اش که در هنگام قطع آسانسور مورد استفاده قرار خواهد گرفت در فاصله پنج متری زمین قطع شده است. همچنین این پله محل چیدن وسایل بوده و خروجی‌اش قفل بود.

علی‌آبادی با شمردن این نقص‌ها، تأکید می‌کند: توجه به این نکات کوچک فقط با این باور بوده که این مکان‌ها از نظر سازه‌ای ایمن ساخته شده باشند. این روزها که در بیشتر جاهای ایران، نه برف و باران بلکه زمین‌لرزه می‌آید؛ همه این‌ها را اکتفیم تا یادآور شویم آماده زلزله نیستیم. زلزله‌ای که اگر پیشگیری با آن را از همین امروز شروع کنیم تجربه غم‌باریم و کرمانشاه هیچ وقت تکرار نخواهد شد.

کوچه‌هایی که باریک‌بودنش را اگر متر بگیرد از یک و دو متر تجاوز نخواهد کرد. به همین دلیل است که اگر زلزله‌ای در مشهد بیاید و این جمعیت از هر هتلی برای فرار بیرون بریزد، سرکوچه از سیل جمعیت مسدود خواهد شد و مسئله می‌شود. در این بین ممکن است مثل آنچه در زلزله تهران رخ داد کسی هم در بین جمعیت آسیب ببیند. از این گذشته وجود ساختمان‌های بلندبالا در دل کوچه‌های باریک بعد از زلزله تا حدود زیادی امداد و نجات را غیرممکن خواهد کرد. البته همه این‌ها راه حل دارد، ابتدا اینکه ساخت‌وسازها را برای پیشگیری از همین امروز کنترل کنیم. دوم اینکه اگر مقید به ماندگاری کوچه‌های باریک هستیم ساختمان‌های داخل آن‌ها را مقاوم‌سازی کنیم.

قسمت پنجم

از بسته شدن راه‌ها تا غیرفعال شدن درهای برقی

سرشور نقطه بحرانی کم ندارد. علی‌آبادی یکی دیگر از همین نقطه‌های بحرانی را بیستین این خیابان با بلوکه‌های بتنی می‌خواند.

او با نشان دادن بلوکه‌بتنی بزرگی در ورودی این خیابان می‌گوید: تصور کنید همین الان زلزله آمده و مردم برای پناه بردن به نقطه امن در حال فرار هستند، همین بلوکه مانع بزرگی برای آن‌ها خواهد شد. از این گذشته اگر قرار باشد آمبولانس‌های هم برای امدادسانی به زلزله‌زدگان وارد این خیابان شود کسی نیست که این بلوکه‌ها را ابردارد. پس از هر طرف نگاه کنیم این بلوکه جز ایجاد بحران جدید کاربرد دیگری ندارد. او راه‌حلی هم می‌دهد و در توضیح آن می‌گوید: در کشورهای زیادی خیابان‌ها با راه‌بندهایی بسته می‌شود، اما بلوکه نیست به عنوان مثال می‌شود از ترده‌های آهنی ریل‌دار بهره‌برد.

او راه‌بند دیگری هم به مادر این بازدید نشان می‌دهد. راه‌بندی با نام درهای برقی مغازه و هتل‌ها: با به لرزه در آمدن زمین، اولین قطعی از آن برق است. به همین دلیل درهای برقی بدون برق اضطراری، بسته می‌شوند تا زمانی که جریان برق دوباره وصل شود. این امر هم باعث می‌شود تا افراد در مکانی که قرار دارند محبوس شوند

راه‌بندی بانام درهای برقی مغازه و هتل‌ها؛ با به لرزه در آمدن زمین، اولین قطعی از آن برق است. به همین دلیل درهای برقی بدون برق اضطراری، بسته می‌شوند تا زمانی که جریان برق دوباره وصل شود

